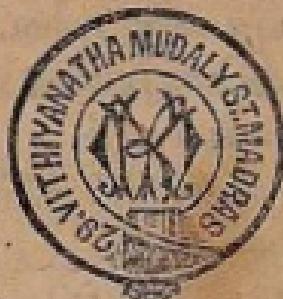

१

கணபதிதுணை.
 அருணகிரிநாதர்
 அருளிச்சேய்த
 கந்தாலங்காரம்.

கத்தப் பதிப்பு.

சௌ வீணை
 மநோன்மணிலிலாச அச்சக்கூடத்திற்
 பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1916.

இதன்வீலை தினு - க.

கணபதிதுணை.

கந்தரலங்காரம்-

காப்பு.

கட்டனைக்கலித்துறை.

அடலருணைத்திருக் கோபுரத்
தேயந்த வாயிலுக்கு
வடவருகிற்சென்று கண்டிவெளங்
டேன்வருவார்தலைசிற்
நடபடெனப்படு குட்டிடன்
சர்க்கரை மொக்கீரகைக்
கடத்தகும்பக் களிற்றுக்
கிளைய களிற்றினையே.

அ

கந்தரலங்காரம்.

நூல்.

பேற்றைத் தவஞ்சற்று மில்லாத
வென்னைப் ப்ரபஞ்சமென்னும்
சேற்றைக் கழிய வழிகிட்ட
வாவெஞ் சடாடவிமே
லாற்றைப் பணியை யிதழியைத்
தும்பையை யம்புவியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான்
குமாரன் க்ருபாகரனே. (க)
ஶழித்துப் பிறக்கவொட்டாவயில்
வேலன் கவியையன்பா.
வெழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றி
லீரெரி மூண்டதென்ன
ஷிழித்துப் புகையேழுப் பொங்கு
வெங்கூற்றன் விடுக்கயிற்றுற்
ஏழுத்திற் சுருக்கிட் ஏழுக்குமன்
ரோகவி கற்கின்றதே. (உ)

தேரணி யிட்டுப் புரமெரித்
தான்மகள் செங்கையில்வேற்
கூரணி யிட்டனு வாகிக்
க்ரெளாஞ்சங் குலைந்தரக்கர்

கந்திரலங்காரம்.

ஞ

நேரணி யிட்டு வணாந்த
 கடக நெளிக்தத்துச்சுரப்
 பேரணி கெட்டது தேவேந்தர
 ஸோகம் பிழைத்ததுவே. (ஞ)

ஓரவொட்ட டாரோன்றை யுன்ன
 வொட்ட டார்மல ரிட்டின்தான்
 சேரவொட்ட டாரைவர் செய்வதை
 யான்சென்று தேவருய்யச் [ன்
 சோராத்தி ஓரணைச் சூரணைக்
 காருடல் சோரிக்கக்க
 கூரகட்ட டாரியிட் டோரிமைப்
 போதினிற் கொன்றவனே. (ஈ)

திருந்தப் புவனங்க ஏன்றபொற்
 பாவை திருமுலைப்பா
 லருந்திச் சரவனப் பூந்தொட்டி
 லேறி யறுவர்கொங்கை
 விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச்
 சூரழ ஷிம்மியழுங்
 குருங்கைக் குறிஞ்சிக் கிழவனென்
 ரேதுங் குவலயமே. (உ)

க.

கந்தரவல்ஸ்காரம்.

பெரும்பை புனத்தினுட் சிற்றே
னன்காக்கிங்ற பேசைதகொங்கை
விரும்புங் குமரனை மீய்யன்பு
ஞன்மெல்ல மெல்லவுள்ள
வரும்புங் தனிப்பர மான்தங்
தித்தித் தறிக்கவன்றே
கரும்புங் துவர்த்துச்செங் சேனும்
புவித்தறக் கைத்ததுவே. (க)

சனத்திற் பினிபட்ட சட்டுக்கி
யயக்குட் டவிக்குமென்ற
னுளத்திற் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பா
யவுண ரூத்துகிரக்
குளத்திற் குதித் தக் குளித்துக்
களித்துக் குடித்துவெற்றிக்
களத்திற் செருக்கிக் கழுதாட
வெரூட்ட கரவலனே. (ஏ)

ஒளியில் விளைந்த வுயர்ஞான
பூதரத் துச்சியின்மே
வளியில் விளைந்ததோ ராணந்தத்
தேனை யாதுகிறேல்

கந்திரலங்காரம்.

८

வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழை
பெற்ற வெறுந்தனியைத் [ப
தனிய விளம்பிய வாழுக
மாறுடைத் தேசிகனே. (அ)

தேனென்று பாகென் றுவமிக்கொ
ணுமொழித் தெய்வவள்ளி
கோனன் றெனக்குப தேசித்த
தூான்றுண்டு கூறவற்றே
வானன்று காலன்று தீயன்று
நிரன்று மன்னுமன்று
தானன்று நானன் நசரீரி
யன்று சரீரியன்றே. (கூ)

சொல்லுகைக் ஜெல்லையன் றெஸ்
மிழுந்துசும் மாணிருக்கு [ஸா
மெஸ்லையுட் செல்ல வெளைவிட்ட
வாவிகல் வேலனல்ஸ் [வியைக்
கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்
கல்வரை கொவ்வைச் செவ்வாய்
வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரத்
தேசளன்னல் வல்லபமே. (க஽)

அ

கந்தாலங்காரம்.

குசைநெகி மாவெற்றி வேலோ
 னவுணர் குடர்குழம்பக்
 கசையிடு வாசி விசைகொண்ட
 வாகனப் ரீவியின்கொத்
 தசைபடு கால்பட்டசைந்தது
 மேறு வழியிடவென்
 டிசைவரை தூள்பட்டவத் தூளின்
 வாரி திடர்பட்டதே. (கக)

படைபட்ட வேலவன் பால்வகத
 வாகைப் பதாகையென்னுக்
 தடைபட்ட சேவல் சிறகழுக்
 கொள்ளச் சலதிகிழிக்
 துடைபட்ட தண்ட கடாக
 முதிர்ந்த துடிபடல
 மிடைபட்ட குன்றமு மாமேறு
 வெற்பு மிடுபட்டவே. (கக)

இருவரைப் பங்கி லுடையாள்
 குமார துடைமணிசேர்
 திருவரைக் கிண்கிணி யோசை
 படத்திடுக் கிட்டரக்கர்

கந்தரிலங்காரம்.

கை

வெருவரத் திக்குச் செனிடபட்
டெட்டுவெற் புங்கனைப்
பருவரைக் குன்று மதிர்க்கண
தேவர் பயங்கிட்டதே. (கஞ)

குப்பாச வாழ்க்கையுட் கூத்தா⁴
மைவரிற் கொட்டப்படைந்த
கிப்பாச நெஞ்சனீ யீடேற்று
வாயிரு நான்குவெற்பு
மப்பாதி யாய்விழு மேருங்
குலுங்கவின் ஸ்ரீருமுய்யச்
சப்பாணி கொட்டிய கையா
நிரண்டுவைச்சன்முகனே. (கஈ)

தாவடி யோட்டு மாலிலுங்
தேவர் தலைமிலுமென்
பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன்
ஞேபடி மாவலிபான்
மூவடி கேட்டன்று மூதண்ட
கூட முக்குமுட்டச்
சேவடி நீட்டும் பெருமான்
மருகன்றன் சிற்றடியே. (கஞ)

கீ. ०

கந்துறவுங்காரம்.

தடுங்கோண்மனத்தை விடுங்கோன்
 வெசுளியைத் தானமென்று
 மிடுங்கோ ஸிருந்த படியிருந்
 கோளெழு பாருமுய்யக்
 கொடுங்கோபச் சூருடன் சுன்றந்
 திறக்கத் தொணைக்கவேல்
 விடுங்கோ னருள்வந்து தாணை
 யுமக்கு வெளிப்படுமே. (கக்)

வேதா கமசித்ர வேலா
 யுதன்வெட்சி பூத்ததன்டைப்
 பாதார விந்த மரணைக
 வல்லும் பகலுமில்லாச்
 சுதான தற்ற வெளிக்கே
 யோளித்துச்சும் மாலிருக்கப்
 போதா யினிமனமே தெரி
 யாதோரு பூதர்க்குமே. (கன்)

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை
 வாழ்த்தி வறிஞர்க்கென்று
 நொய்யிற் பிளவள வேதும்
 பகிர்மின்க ஞாங்கட்சிங்குன்

கந்தரஸ்ஸுங்காரம். கக

வெய்யிற் கொதுங்க வுதவா
வுடம்பின் வெறுநிழல்போற
கையிற் பொருளு முதவா து
காணுங் கடைவழிக்கே. (கச)

சொன்ன க்ரெள்ளுச் சிரியு
குருவத் தொனைத்தலைவைவன்
மன்ன் கடம்பின் மலர்மங்கலை
மார்பமெள னத்தையுற்று
கிண்ணை யுணர்ந்துணர்ந் தெல்லா
மொருங்கிய சிர்க்குணம்பூண்
டென்னை மறந்திருங் தேனிறந்
தேவிட்ட திவ்வுடம்பீப. (கச)

கோழிக் கொடிய னடிபணி
யாமற் குவலைத்தே
வாழுக் கருது மதியினி
காஞ்சுங்கள் வல்லினோரா
ழுழிப் பொருவலி யுண்ணவாட
டாதுங்க ளத்தமெல்லா
மாழுப் புதைத்துவைத் தால்வரு
மோதும் மழுப்பிறகே. (கஃ)

கு கந்தரலங்கரம்.

மரணப்ர மாத நமக்கில்லை

யாமென்றும் வாய்த்ததுணை
கிரணக் கலாடியும் வேலுமுன்

டெகிண் கிணிமுகுள

சரணப்ர தாப சுதேவி

மங்கல்ய தந்துரக்ஷா

பரணக்ஞ பாகர ஞான

கரசுர பாஸ்கானே. (உக)

மொய்தா ரணிகுழல் வள்ளியை

வேட்டவன் முத்தமிழால்

வைதா ரையுமங்கு வாழுவைப்

போன்வெய்ய வாரணம்போற்

கைதா னிருப துடையான்

றலைபத்துங் கத்தரிக்க

வெய்தான் மருக ஞுமையாள்

பயந்த விலஞ்சியமே. (உ)

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில்

வாழுஞ் செழுஞ்சிடரே

வைவைத்த வேற்படை வானவ

னேமற வேலுணைநா

கந்தர்லங்காரம். கந-

னீவர்க் கிடம்பெறக் காலிரண்
டோட்டி யதிவிரண்டு
கைவைத்த லீடு ஒலையுமுன்
னேவங்து காத்தருளே. (உரு)

கிண்ணங் குறித்தடி யேன்செனி
நீயன்று கேட்கச்சொன்ன
குன்னங் குறிச்சி வெளியாக்கி
கிட்டது கோடுகுழல்
கிண்ணங் குறிக்கக் குறிஞ்சிக்
கிழவர் சிறுமிதனை
முன்னங் குறிச்சியிற் சேன் றுகல்
யானை முயன்றவனே. (உரு)

தண்டா யதமுர் திரிஞ்சுல
முப்ளிழுத் தாக்கியுன் னைத்
திண்டாட வெட்டி விழவிடு
வேண்செந்தில் வேலனுக்குத்
தோண்டா கியவென் னானிரோத
ஞானச் சுடர்வழவாள்
கண்டா யடாவந்த காவங்து
பார்சந்தென்கைக்கெட்டவே. ()

கு^க கந்தரலங்காரம்.

நீலச் சிகண்டிய லேறும்
 பிராணந்த நேரத்திலுங்
 கோலக் குறத்தி யுடன்வரு
 வான்குரு நாதன்சொன்ன
 சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்தறி
 வார்சிவ யோகிகளே
 காலத்தை வென்றிருப் பார்மரிப்
 பார்வெறுங் கர்மிகளே. (உகை)

ஒலையுங் தூதருங் கண்டுதிண்ண
 டாட ஸொழித்தெனக்குக்
 காலையு மாலையு முன்னிற்கு
 மேகந்த வேண்மருங்கிற
 சேலையுங் கட்டிய சீராவுங்
 கையிற சிவக்தசெச்சை
 பாலையுஞ் சேவற்ப தாகையுங்
 தோகையும் வாகையுமே. (உன)

வேலே விளங்குகை யான்செய்ய
 தாளினில் லீழுந்திறைறஞ்சி
 மாலே கோள விங்குன் காண்பதல்
 வான்மன வாக்குச்செய

கந்தற்லங்காரம். கடு

லாலே யடைதற் கரிதா
 யருவுரு வாகியென்று
 போலேயிருக்கும் பொருளீஸெயல்
 வாறு புகல்வதுவே. (உடு)

கடத்திற் குறத்தி பிரானரு
 னாற்கலங் காதசித்தத்
 திடத்திற் புணையென யான்கடங்
 தேன்சித்ர மாதரல்குற
 படத்திற் சமூக்திற் பழுத்தசெவ்
 வாயிற் பணையிலுங்கித்
 தடத்திற் றனத்திற் கிடக்கும்
 வெங்காம சமுத்திரமே. (உகு)

பாலென் பதுமெரழி பஞ்சிசன்
 பதுபதம் பாகவயர்கன்
 சேலென் பதாகத் திரிகிள்ற
 நிசந்தி லோன்றிருக்கை
 வேலென் கிலைகாற் றமழூர்
 மென்கிலை வெட்சித்தண்டைக்
 காலென் கிலைமன் மேயெங்க
 னேமுத்தி காண்பதுவே. (ஊ)

கச கந்தரலங்காரம்.

பொக்கக் குழலிற் புகுதா
 வளகப்புண்ட ரீகத்திலுள்
 செக்கச் சிவந்த கழல்வீ ④
 தந்தருள் சிந்துவெந்து
 கொக்குத் தறிபட் டெறிபட்
 ④திரங் குழுகுமெனக்
 கக்கக் கிரியுரு வக்கதிர்
 வேறூட்ட காவலனே. (நக)

கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூர்மார்
 புடன்கிரி யூடிருவத்
 தோளைத்துப் புறப்பட்டவேற்கந்த
 னேதுறங் தோருளத்தை
 வளைத்துப் பிழத்துப் பதைக்கப்
 பதைக்க வதைக்குஞ் சன்னோர்க்கஞ்
 கிளைத்துத்தனிக்கின்ற வெள்ளையெ
 நாள்வந் தீரட்சிப்பைபயே. (நட)

முடியாப் பிறவிக் கடலிற்
 புகார்முடு தங்கெடுக்கு
 மிடியாற் படியில் விதனப்
 படார் வேற்றி வேற்பெருமா

எழியார்க்கு நல்ல பெருமா
 னாவுனர் சூலமடங்கப்
 பொழியாக் கியபெரு மாழிரு
 காமம் புகல்பவரே. (ஞஞ)

பொட்டாக வெற்பைப் பொருதக
 தாதப்பிப் போனதொன்றற் [ங்]
 கெட்டாத ஞான கலைதரு
 வாயிருங் காமவிடாய்
 பட்டா ரூயிரைத் திருகிப்
 பருகிப் பசிதணிக்குங்
 கட்டாரி வேல்னிழி யார்வலைக்
 கேமனங் கட்டுண்டதே. (ஞஞ)

பத்தித் துறையிழிந் தான்தந
 வாரி பழவதினுண்
 புத்தித் தரங்கங் தெளிவதென்
 ரேபொங்கு வெங்குருதி
 மெத்திக் குதிதொள்ள வெஞ்ஜு
 ரணவிட்ட சுட்டியிலே
 குத்தித் தரங்கொண் டமரா
 வதிகொண்ட கொற்றவனே. ()

கஅ கந்தாலங்காரம்.

சழித்தோடு மாற்றிற் பெருக்கா
னதுசெல்வந் துன்பமின்பங்
கழித்தோடு கிண்றவேதக் காலனென்று
சேகரிக் கோட்டுமுத்தைக்
கொழித்தோடு காவிரிக் செங்கோ
னென்கிலை குன்றவீமட்டுங் [ ]
கழித்தோடு வேலெண் கிலையியங்கு
னேமுத்தி கிட்டுவதே. (நகர)

கண்ணின்ட சொல்லியர் மெல்லியர்
காமக் கலவிக்கள் ஆ
மொண்டுண் டயர்கிளும் வேன்மற
வேன்முது கூளித்துரள்
இண்ணின்டுடுடுடு டே
டுடுடுடு இண்டுடுண்டு
நின்டின்வெனக்கொட்டியாடவே
ஞ்சூர்க்கொன்ற ராவுத்தனே. ()
நாளென் செயும்வினை தாளென்
செயுமினை நாடுவத் த
கோளென் செயுங்கொடுங் கூற்றை
ன் செயுங்கும் ரேசரிரு

கந்தரலங்காரம். குகை

தானுஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையுஞ்
 தண்டையுஞ் சண்முகமுஞ்
 தோனுஞ் கடம்பு மெனக்குருஞ்
 னேவங்து தோன்றி டின. (உசை)

உதித்தாங் குழல்வ துஞ் சாவதுங்
 தீர்த்தெனை யுன்னிலொன்று
 விதித்தாண் டருடருங் காலமுண்
 டோவேற்பு நட்டிரக
 பதித்தாம்பு வாங்கினீன் றம்பரம்
 பம்பரம் பட்டிழல
 மதித்தான் திருமருகாமயி
 லேறிய மாணிக்கமே. (உசை)

சேஸ்பட் டழிந்தது செஞ்தூர்
 வயற்பொழி ரேங்கடம்பின்
 மால்பட் டழிந்தது பூங்கொடி
 யார்மன மாமயிலோன்
 வேஸ்பட் டழிந்தது வேலையுஞ்
 சூரனும் வெற்புமவன்
 கால்பட் டழிந்ததிங் கென்றலை
 மேலயன் கையெழுத்தே. (எப)

ஒ. க்ஷதராலங்காரம்.

பாலே யனைய மொழியார் த
 மின்பத்தைப் பற்றியென்று
 மாலேகாண் டிய்யும் வகையறி
 யேன்மலர்த் தாடருவாய்
 காலே மிகவுண்டு காலே
 யிலாத கணபணத்தின்
 மேலே துயில்கொள்ளு மாலோண்
 மருகசெவ் வேவவனே. (சக)

நினங்காட்டுங் கொட்டிலை விட்
 டொரு வீடெய்தி கிற்கஙிற்கும்
 குணங்காட்டி யாண்ட குருதே
 கிகனங் குறச்சிறுமான்
 பணங்காட்டு மல்குற் குருகுங்
 குமரன் பதாம்புயத்தை
 வணங்காத் தலைவந்தி தெங்கே
 யெனக்கிங்குன்வாய்த்த துவே. ()

செனியாற் கடலைடத் தோன்மரு
 கோளைக் கணபணக்கட்
 செனியாற் பணியணி கோமான்
 மகளைத் திறவரக்கர்

கந்திரலங்காரம். २५

புனியார்ப்பெழுத்தொட்டபோர்வே
ன் முருகனைப் போற்றியன்பாற்
குவியாக் கரங்கள்வங் தெங்கே
யெனக்கிங்னன்கூடியவே. (சந)

தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு
காலிற் சுமத்தியிரு
காலா வெழூப்பி வளைமுது
கோட்டிக்கை நாற்றிநரம்
பாலார்க் கையிட்டுத் தசைவிகாண்
இ மேய்ந்த வகம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரிதொளைத் தோனிரு
தாளன்றி வேறில்லையே. (சச)

ஒருஷுதரு மறியாத்தனி
வீட்டிட லுரையுணர்வற்
நிருஷுத வீட்டிட லிராமலென்
ருணிரு கோட்டொருகைப்
பொருஷு தரமுரித் தேகாச
மிட்ட புராந்தகற்குக்
குருஷுத வேலவ ணிட்டேர
குர குலாந்தகனே. (சு)

१२ कந்தாலங்காரம்.

நீயான ஞான வினேதங்
 தனையென்று நீயருள்ளாய்
 சேயான வேற்கந்தனேசெங்கி
 லாய்சித்ர மாதரல்குற
 ஞோயா வருகிப் பருகிப்
 பெருகித் துவனுமிந்த
 மாயா வினேத மனைதுக்க
 மானது யாய்வதற்கே. (சக)

பத்தித் திருமுக மாறுடன்
 பன்னிருதோள்களுமாய்த்
 தித்தித் திருக்கு மழுதுகண்
 டேன்செயன் மாண்டடங்கிப்
 புத்திக்கமலத் தருகிப்
 பெருகிப் புவனமெற்றித்
 தத்திக் கரைபுர ஞம்பர
 மானந்த சாகரத்தே. (சன)

புத்தியை வாங்கினின் பாதாம்
 புயத்திற் புகட்டியன்பாய்
 முத்தியை வாங்க வறிகின்றி
 வேன்முடு சூர்க்குஞ்கச்

கந்தவலங்காரம். உட.

சத்தியை வரங்கத் தரமோ
 குவடு தவிடுபடக்
 குத்திய காங்கேயனேவினை
 யேற்கென் குறித்தனையே (சுஅ)

குரிற் கிரியிற் கதிர்வே
 வெறிந்தவன் ரூண்டர் குழாஞ்
 சாரிற் கதியன்றி வேந்லை
 காண்டன்றி தாவழ்போய்த்
 தேரிற் கரியிற் பசியிற்
 நிரியவர் செல்வமெல்லா
 கீரிற் பெருப்பென் றறியாத
 பாவி நெடுநெஞ்சமே. (சுகூ)

பழக்குங் திருப்புகழ் போற்றுவன்
 கூற்றுவன் பாசத்தினுற்
 பிழக்கும் பொழுதுவந்தஞ்சலென்
 பாய்ப்பெரும் பாம்பினின் று
 நழக்கும் இராண்மருகா கொடுஞ்
 சூர ணடுங்கவெற்பை
 பிழக்குங் கலாபத் தனிமயி
 வேறுயிராவுத்தனே. (நூ)

உச கந்தரலங்காரம்.

மலையாறு கூறெழி வேல்வாங்கி
 னைன வணங்கியன்பி
 ஸிலையான மாதவஞ் செய்குமி
 னேநும்மை நேடிவருக்
 தொலையா வழிக்குப்பொதிசோறு
 முற்ற துணையுங் கணங்
 ஸிலையா யினும்வெந்த தேதா
 யினும்பகிள் ந தேற்றவர்க்கே. ()

சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலுஞ்சிசன்
 சேவலுஞ் செந்தமிழாற்
 பகரார்வ மீபணி பாசசங்
 க்ராம பணுமகுட
 நிகராட் சமபட்ச பட்சி
 துரங்க நிர்பகுமரா
 குகராட் சசபட்ச விட்சோப
 தீர குணதுங்கனே (நு2)

வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங்
 குமரனை மெய்யன் யினுற்
 பாடிக் கசிந்துள்ள போதே
 கொடாதவர் பாதகத்தாற்

கந்திரலங்காரம். உடு

றேடிப் புதைத்துத் திருட்டிற்
கொடுத்துத் திகைத்தினைத்து
வாழுக்கி லேசித்து வாழ்நாளை
லீணுக்கு மாய்ப்பவரே. (ஞா)

சாகைக்கு மீண்டு பிறக்கைக்கு
மன்றித் தளர்ந்தவர்க்கொன்
நீகைக் கெளைவிதித் தாயிலை
யே யிலங்காபுரிக்குப்
போகைக்கு நீவழி காட்டென்று
போய்க்கட நீக்கொனுந்த
வாகைச் சிலைவளைத் தோன்மரு
காமயில் வாகனனே. (ஞா)

ஆங்கா ரமுமடங் காரோடுங்
கார்பர மாணந்தத்தே
தேங்கார் நினைப்பு மறப்பு
மரூர்தினைப் போதனவு
மோங்காரத் துள்ளொளிக்குள்ளே
முருக னுருவங்கண்டு
தூங்கார் தொழும்புசெய் யாரென்
செய்வார் யமதுதருக்கே. (ஞா)

உகூ கந்தரலங்காரம்.

திழியும் பழயடர் குன்னெற்றிக்
 தோன்கவி கேட்டிருகி
 விழியுங் கவிகற் றிடாதிருப்
 பிரெரி வாய்க்காக்க
 சுழியுங் துயரும் விடாய்ப்படக்
 கூற்றுவ ஞார்க்குச்செல்லும்
 வழியுங் துயரும் பகரீர்
 பகரீர் மறந்தவர்க்கே. (நுகூ)

பொருப்பி யுங்களி றும்விளை
 யாடும் புனச்சிறுமாண்
 றருப்பி காவல சன்முக
 வாவெனச் சாற்றிவித்த
 மிருப்பி சோறுகொண் டிட்டிண்
 டிருவிளை யோமிறந்தா
 லொருப்பி சாம்பருங் காணுது
 மாய வுடய்பிதுவே. (நுள)

நெற்றுப் பசங்கதிர்ச் செவ்வேணல்
 காக்கின்ற நீலவள்ளி
 முற்றுத் தணத்திற் கினிய
 பிரானிக்கு மூல்லையுடன்

கந்தரலங்காரம். २८

பற்றுக் கையும்வெந்து சங்கராம
வேஞும் படவிழியாற்
செற்றார்க் கிணியவன் நேவேந்தர
லோக சிகாமணி யை. (துஅ)

பொங்கார வேலையில் வேலை விட
டோனருள் போலுதவ
வெங்கா யினும்வரு மேற்பவர்க்
கிட்ட திடாமல்வைத்த
வங்கா ரமுமுங்கள் சிங்கார
யீடு மடந்தையருள்
சங்காத மோகெடு யீருயிர்
போமத் தனிவழிக்கே. (துகூ)

சிந்திக்கி லேணின் று சேவிக்கி
லேன் றண்டைச் சிற்றழியை
வந்திக்கி லேலென்றும்வாழ்த் துகி
லேன்மயில் வாகனைச்
சந்திக்கி லேன்பொய்யை திந்திக்கி
லேனுண்மை சாதிக்கிலேன்
புந்திக்கி லேசமுங் காயக்கி
லேசெழும் போக்குதற்கே. (கூ)

ஒ கந்தரலங்காரம்.

வரையற றவுணர் சிரமற்று
 வாரிதி வற்றச்செற்ற
 புரையற்ற வேலவன் போதித்த
 வாபஞ்ச பூதமுமற
 றுரையற றுணர்வற் றுடலற
 றுபிரற் றுபாயமற்றுக்
 கரையற றிருளற் றெனதற்
 றிருக்குமக் காட்சியதே. (குக)

ஆலுக் கணிகலம் வெண்டலை
 மாலை யகிலமுண்ட
 மாலுக் கணிகலக் தண்ணாங்
 துழாய்மயி லேறுமையன்
 காலுக் கணிகலம் வானோர்
 முடியுங் கடம்புங்கையில்
 வேலுக் கணிகலம் வேலையுஞ்
 சூரனு மேருவுமே. (குக)

பாதித் திருவுருப் பச்சென்
 றவர்க்குத்தன் பாவணையப்
 போதித்த நாதனை போர்வே
 வணிச்சென்று போற்றியுய்பச்

கந்தரவங்காரம். உசு

சோதித்த மெப்பன்பு பொய்யோ
வழுது தொழுதுருகிச்
சாதித்த புத்திவங் தெங்கே
யெனக்கிங்நன் சந்தித்ததே. ()

பட்டிக் கடாவில் வருமங்த
காவுணைப் பாரறிய
வெட்டிப் புறங்கண்ட ஸாதுவி
டேண்வெய்ய சூரணைப்போய்
முட்டிப் பொருதசெல் வேற்பெரு
மாடிரு முன்புஙின்றேறன்
கட்டிப் புறப்பட டாகத்தி
வாளென்றன் கையபதுவே. (குச)

வெட்டுங் கடாமிசைத் தோன்றும்
வெங் கூற்றன் ஷுடுங்கயிற்றுற்
கட்டும் பொழுது ஷுடுவிக்க
வேண்டுங் கராசலங்க
ளெட்டுங் குலைகிரி யெட்டும்விட்
டோடவெட்டாதவெளி
மட்டும் புதைய விரிக்குங்
கலாப மழூரத்தனே. (குடு)

கு. ० கந்தரலங்காரம்.

கீர்க்கு மிழிக்கு சிகிரென்பர்
 யாக்கை நில்லாதுசெல்வம்
 பார்க்கு மிடத்தந்த மின்போலு
 மென்பர் பசித்துவந்தே
 யேற்கு மவர்க்கிட வென்னினென்
 கேனு மெழுந்திருப்பார்
 வேற்கு மரற்கண்பி லாதவர்
 ஞான மிகவுங்றே. (கூகு)

பெறுதற் கரிய பிறவியைப்
 பெற்றுகின் சிற்றழியைக்
 குறுகிப் பணிக்கு பெறக்கற்றி
 வேண்மத கும்பகம்பத்
 தறுகட் சிறுகட்சங் க்ராம
 சமில சரசவல்லி
 சிறுகத் தழுவுங் கடகா
 சலப்பன் னிருப்புயனே. (கூள)

சாடுஞ் சமரத் தனிவேன்
 முருகண் சரணத்திலே
 யோடுங் கருத்தை யிருத்தவல்
 லார்க்குகம்போய்ச்சகம்போய்ப்

கந்தரலங்காரம்.   ஈடு

வாடுக் கவுரி பவுரிகொண்
 டாடப் பசுபதிகின்
 ரூடும் பொழுது பரமா
 யிருக்கு மதீதத்திலே.   (குடு)

தந்தைக்கு முன்னந் தனிஞான
 வாளொன்று சாதித்தருள்
 கந்தச் சுவாமி யெனைத்தேற்
 றியயின்னார்க் காலன்வெம்பி
 வந்திப் பொழுதென்னையென்செய
 லாஞ்சத்தி வாளொன்றினுற்
 சிந்தத் துணிப்பன் றணிப்பருங்
 கோபத்ரி சூலத்தையே.   (குடு)

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப்
 பாதங்கண் மெய்மைகுன்று
 மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு
 நாமங்கண்முன்புசிய்த
 பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு
 தோனும் பயந்தனரி
 வழிக்குத் துணைவழி வேலுஞ்
 செங்கோடன் மழூருமே. (எல்)

ஈடு கந்தரலங்காரம்.

துருத்தி யெனுப்படி சூம்பித்து
வாயுவைச் சுற்றிமுறித் .
துருத்தி யுடம்பை யொறுக்கிவென்
உஞ்சிவ யோகமெனுங்
குருத்தை யறிந்து முகமா
ருடைக்குரு நாதன்சொன்ன
கருத்தை மனத்தி ஸ்ரீருத்துங்கண்
ஏர்முத்தி கைகள்டதே. (ஏக)

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு
வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நால்விரித்
தோனை விளங்குவள்ளி
கரந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக்
கார்மயில் வாகனனைச்
சாந்துணைப் போது மறவா
தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே. ()

போக்கும்வரவு மிரவும்
பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும் வடிவு முடிவுமில்
லாதொன்று வந்துவந்து

3   கந்தரலங்காரம்.   மூ

தாக்கு யினேலையாக் தானே
 தருமெனைத் தன்வசத்தே
 யாக்கு மறுமுகவர் சொல்
 வொன்றிக்க வான்தமே. (எநு)

அராப்புனை வேணியன் சேயருள்
 வேண்டு மனிழக்கவன்பாற
 குராப்புனை தண்டையாக தாடெரழ
 வேண்டுங் கொடியனவவர் [ல்
 பராக்கறல் வேண்டு மனமும்
 பதைப்பறல் வேண்டுமென்று
 விராப்பக லற்ற விடத்தே
 கிருக்கை யெளிதல்லவே. (எழு)

பழக்கின் நிலைபழுகித்திரு
 காமம். பழப்பவர் தான்
 முடக்கின் நிலை முருகாவென்
 கிலைமுசியாமலிட்டு
 மிடக்கின் நிலைபர மான்த
 மேற்கொள விம்மினிம்மி
 நடிக்கின் நிலைக்குஞ்சமே தஞ்ச
 மேது மமக்கினியே.   (எடு)

ஈச கந்தரலங்காரம்.

கோடாத வேதனுக் கியான்செய்த
 குற்றமென் குன்றெறிந்த
 தாடாள னேதென் ரணிகைகக்
 குமரனின் ரண்டையந்தாள்
 குடாத சென்னியு நாடாத
 கண்ணுங் தொழாதகையும்
 பாடாத நாவு மெனக்கே
 தெரிந்து படைத்தனனே (ஏக)

சேல்வாங்கு கண்ணியர் வண்ணப்
 பயோதரஞ் சேரவெண்ணி
 மால்வாங்கி யேங்கி மயங்காமல்
 வெள்ளி மலையெனவே
 கால்வாங்கி திற்குங் களிற்றுன்
 கிழுத்தி கழுத்திற்கட்டு
 நூல்வாங்கி டாதன்றுவேல்வாங்கி
 பூங்கழு னேக்குநெஞ்சே. (ஏஞ)

கூர்கொண்டவேல்லைப் போற்றும
 வேற்றங்கொண் டாகுவிர்காள்
 போர்கொண் டகால்லுமைக் கொ
 ண்டு போமன்று பூண்பளவுக்

கந்தாலங்காரம். ஈடு

தார்கொண்ட மாதரூ மாளிகை
 யும்பணச் சாளிகையு
 மார்கொண்டு போவரையோகெடு
 வீர்தும் மறிவின்மையே. (எஷ)

பந்தா மங்கையர் செங்கயற்
 பார்வையிற் பட்டிழலுஞ்
 சிந்தா சூலங்தன்னைத் தீர்த்தருள்
 வாய்செய்ய வேன்முருகா
 கொந்தார் கடம்பு புடைகுழ்
 திருத்தணிக் குன்றினிற்குஞ்
 கந்தா னிளங்குமரா வம
 ராவதி காவலனே. (எகு)

மாகத்தை முட்டி வருகெடுது
 கூற்றன்வந் தாலென்முன்னே
 தோகைப் புரணியிற் ரேண்றிசிற்
 பாய்சுத்த சித்தமுத்தித்
 த்யாகப் பொருப்பைத் த்ரிபுராந்
 தகணைத் த்ரியம்பகணைப்
 பாகத்தில் வைக்கும் பரமகல்
 யாணிதன் பாலகனே. (அஷ)

நகூ கந்தரலங்காரம்.

தாரா கணமிமனுந் தாய்மா

ரறுவர் தரு லைப்பா

லாரா துமைமுலைப் பாலுண்ட

பால ன்காரயிற்கட்டுஞ்

சீராவுங் கையிற் சிறுவாளும்

வேலுமென் சிங்கையவே

வாரா தகலந்த காவந்த

போதுயிர் வாங்குவனே (அக)

தகட்டிற் சிலந்த கடம்பையு

நெஞ்சையுங் தாளினைக்கே

புகட்டிப் பணியப் பணித்தரு

ஊய்புண்ட ரீகணன்ட

முகட்டைப்பிள்ளது வளர்ந்துந்தர

லோகத்தை முட்டவெட்டிப்

பகட்டிற் பொருதிட்ட சிட்டோ

குர பயங்கரனே. (அங்)

தேங்கிய வண்டத் திமையோர்

சிறைஷிடச் சிற்றடிக்கே

பூங்கழல் கட்டும் பெருமாள்

கலாபப் புரஷியிசை

கந்தரவலங்காரம். நட

தாங்கி நடப்ப முறிந்தது
 சூரன் றளங்தனிவேல்
 வரங்கி யனுப்பிடக் குன்றங்க
 ளெட்டும் வழிவிட்டவே. (அஷ)

மைவருங் கண்டத்தர் மைந்தகங்
 தாவென்று வாழ்ந்துமின்தக்
 கைவருங் தொண்டன்றி மற்றறி
 யேன்கற்ற கல்வியும்போய்ப்
 பைவருங் கேளும் பதியுங்
 கதறப் பழகினிற்கு
 மைவருங் கைவிட்டு மெய்விடும்
 போதுன் னடைக்கலமே. (அஷ)

காட்டிற் குறத்தி பிரான்பதத்
 தேகருத்தைப் புகட்டின்
 வீட்டிற் புகுத மிகவெளி
 தேவிழி நாசிவைத்து
 முட்டிக் கபாலமு ஸாதார
 நேரண்ட மூச்சையுள்ளே
 யோட்டிப்பிடித் தெங்குமோடாமற
 சாதிக்கும் யோகிகளே. (அதி)

ந அ கந்தரலங்காரம்.

வேலா யுதன்சங்கு சக்ராயுதன்
 விரிஞ்சு சன்னறியாச
 குலாயுதன் றந்த கந்தச்
 சுவாமி சுடர்க்குடுமீக்
 தாஸா யுதக்கொடி மோனரு
 ளாய கவசமுண்பிடன்
 பாஸா யுதம்வருமோயம
 ஜேடு பகைக்கினுமே. (அகா)

குமரா சரணஞ்சு சரணமென்
 றண்டர் குழாங்துதிக்கு
 மமரா வதியிற் பெருமா
 டிருமுக மாறுங்கண்ட
 தமராகி வைகுந் தனியான
 ஞான தபோதனர்க்கிங்
 கெமராசன் விட்ட கடையேடு
 வந்தினி யென்செயுமே. (அள)

வணங்கித் துதிக்க வறியா
 மனித ருடனினாங்கிக்
 குணங்கெட்ட துட்டனை யீடேற்று
 வாய் விகாடி யுங்சழுகும்

கந்திரலங்காரம். ஈசு

பணங்கத் துணங்கை யலகைகொ
ன்டாடப் பிசிதர்தம்வாய்
நினங்கக்த விக்ரம வேலாயு
தந்தோட்ட நிர்மலனே. (அ)

பஞ்கே ரூகனைப் பட்டோ
லீயிலிடப் பண்டுதளை
தங்காலி லிட்ட தறிந்தில
ஹேரனி வேலெழுத்துப்
பொங்கோதம் வாய்விடப் போன்
னஞ் சிலம்பு புலம்பவரு
மெங்கோ னறியி னினிநான்
முகலுக் கிருவிலங்கே. (ஆ)

மாலோன் மருகனை மன்றாடு
மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான
தெய்வத்தை ஸீமதினியிற்
சேலார் வயற்பொழிற் செங்கோ
டனைச்சென்று கண்டுதொழு
நாலா யிரங்கன் படைத்தில
வேயந்த நான் முகனே. (க)

சு ० கந்தரலங்காரம்.

கருமான் மருகளைச் செம்மான்
 மகளைக் களவுசிகாண்டி
 வருமா சூலவளைச் சேவற்கைக்
 கோளை வானமுய்யப்
 பொருமாவிளைச் செற்றபோர்வேல
 னைக்கன்னிப் பூகமுடன்
 நருமா மருவுசெங் கோடனை
 வாழ்த்துகை சாலநன்றே.(கக)

தொண்டர்கள் டண்டிமொண்டி
 ண்டிருக்குஞ்சுத்த ஞானமெனுங்
 தண்டையம் புண்டரி கந்தரு
 வாய்ச்சண்ட தண்டவெஞ்சூர்
 மண்டலந் கொண்டுபண்டன்டர
 ண்டங்கொண்டுமண்டிமிண்டக்
 கண்டுருண்டன்டர் ஷிண்டோடா
 மஸ் வேறேற்டகாவலனே(கஉ)

மண்கம ழுந்தித் திருமால்
 வலம்புரி யோசையந்த
 விண்கமழ் சோலையும் வாவியுங்
 கேட்டது வேலெடுத்துத்

கந்தாலங்காரம். ஈக

திண்கிரி சிந்த விளையாடும்
 பின்னோ திருவரையிற்
 கிண்கிணி யோசை பதினு
 லுலகமுங் கேட்டதுவே. (கூடு)

தெள்ளிய வேணவிற் கிள்ளோயைக்
 கவளச் சிறுமியெனும்
 வள்ளியை வேட்டவன் ரூள்வேட்
 டிலைசிறு வள்ளோதள்ளித்
 துள்ளிய கெண்ணடையைத் தொண்
 டையைத் தோதகச் சொல்லைஞ
 வெள்ளிய நித்தில வித்தார ல்ல
 மூரலை வேட்டவெஞ்சே. (கூசு)

யான்று னெனுஞ் சொ லிரண்டிங்
 கெட்டாலன்றி யாவருக்குஞ்
 தோன்றுது சத்தியங் தொல்லைப்
 பெருங்குகரமாய்க்
 கிண்றுன் மருகன் முருகன்க்ரு
 பாகரன் கேள்வியினுற்
 சான்றுரு மற்ற தனிவெளிக்
 கேவந்து சந்திப்பதே. (கூடு)

ஈடு கந்தாலங்காரம்.

தடக்கொற்ற வேண்மயி லேசிடர்
 தீரத் தனிவிடினீ
 வடக்கிற் கிரிக்கப் புறத் துநின்
 ஞோகையின் வட்டமிட்டுக்
 கடற்கப் புறத் துங் கதிர்க்கப்
 புறத் துங் கணகசக்ரத்
 திடர்க்கப் புறத் துங் திசைக்கப்
 புறத் துங் திரிகுவையே. (கூகு)

சேளிற் றிகழ்வயற் செங்கோடை
 வெற்பன் செழுங்கலை
 யாலித் தனந்தன் பன்னமுடி
 தாக்க வதிர்ந்ததிர்ந்து
 காலிற் கிடப்பன மாணிக்க
 ராசியுங் காசினியைப்
 பாலீக்கு மாயனுஞ் சக்ரா
 யுதமும் பணிலமுமே. (கூள)

கதிதனை யொன்றையுங் காண்கின்
 நிலேன்கந்த வேண்முருகா
 நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன்
 பாய்கரம் பாற்பொதிக்த

கந்தரல்ங்காரம். சுடை

பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டா
 மொறெறனைப் போதவிட்ட
 விதிதனை நொங்குநொங்கி திங்கேயெ
 ன்றன்மனம் வேகின்றதே. (குறு)
 காவிக் கமலக் கழுலுடன்

சேர்த்தனைக் காத்தருளாய்
 துவிக் குலமயில் வாகன
 னேதுனை யேதுமின்றித்
 தானிப் படரக் கொழுகொம்
 பிலாத தனிக்கொழுபோற்
 பாவித் தனிமனங் தள்ளாழு
 வாழுப் பதைக்கின்றதே. (குரு)

இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப்
 போதமிலேனையன்பாற்
 கெடுத லிலாத்தொண்ட ரிற்கூட்
 டியவா கிரெள்ளஞ்சவெற்பை
 யடுதலைச் சாதித்த வேலோன்
 பிறவி யறவிச்சிறை
 விடுதலைப் பட்டது விட்டது
 பாச வினைவிலங்கே. (குரு)

அது கந்தரலங்காரம்.

நூற்பயன்.

சலங்கானும் வேஞ்தர் தமக்குமன்
சார்யமன் சண்டைக்கஞ்சார்
துவங்கா கரகக் குழியனு
கார்துட்ட கோயனுகார்
கலங்கார் புவிக்குங் கரடிக்கும்
யானைக்குங் கந்தனன்னு
வலங்கார நூற்று லொருகவி
தான்கற் றறிந்தவரே.

கந்தரலங்காரம்

முற்றிற்று.

கந்தரலங்காரம். சஞ

சிலபிரதிகளிலே
அதிகமாகக் காணப்பட்ட
பாட ④ கள்.

திருவடி யுந்தண்ட யுஞ்சிலம்
புஞ்சிலம் பூடிருவப்
பொருவடி வெலுங் கடம்புங்
தடம்புய மாறிரண்டு
மருவடி வானிவதனங்களாறு
மலர்க் கண்களுங்
குருவடி வாய்வங்தென் னுள்ளங்
சுளிரக் குதிகொண்டவே.

இராப்பக வற்ற விடங்காட்டி
யானிருங் தேதுதிக்கக்
குராப்புனை தண்டையங் தாளரு
ளாய்களி கூப்பிட்டாள்
கராப்படக் கொன்றக் கரிபோற்ற
நின்ற கடவுண்மெச்சும்
பராக்ரம வேலங்ருதசங்கார
பயங்கரனே.

சாகா கந்தரலங்காரம்.

செங்கே முடுத்த சினவடிவேலுக்
 திருமுகமும்
 பங்கே நிரைத்தநற் பன்னிரு
 தோனும் பதுமமலர்க்
 கொங்கேதரளஞ் சொரியுஞ்செங்
 கோடைக் குமரனென
 வெங்கே நினைப்பிலு மங்கேயென்
 முன்வத் தெதிர்கிறப்பனே.

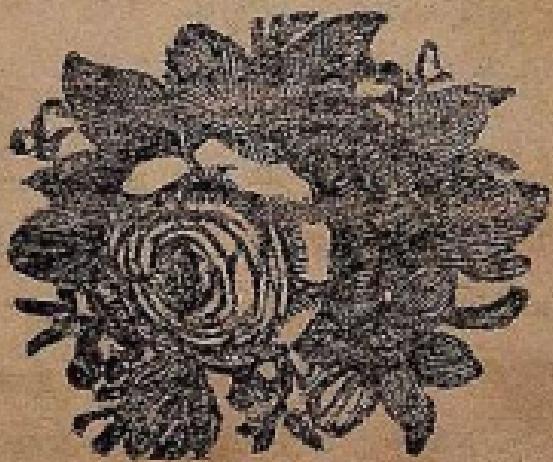
ஆவிக்கு மோசம் வருமா
 ரறிந்துன் னருட்பதங்கள்
 சேஙிக்க வென்று நினைக்கின்றி
 வேலன்வினை தீர்த்தருளாய்
 வானித் தடவயல் சூழுந்திருத்தணி
 மாமலைவாழ்
 சேவற் கொடியடையானேயமர
 சிகாமணியே.

கொள்ளித் தலையி லெறும்பது
 போலக் குலையுமென்ற
 னுள்ளத் துயரை யொழுத்தரு
 னாயொரு கோடிமுத்தங்

கந்தரவுங்காரம். அள

தெள்ளிக் கொழிக்குங் கடற்செக்
 தின் மேவிய சேவகனே
 வள்ளிக்கு வாய்த்தவ னேமயிலேறி
 ய மாணிக்கமே.

சூலம் பிடித்தெம் பாசஞ்சமுற்றித்
 தொடர்ந்துவருங்
 காலன் றனக்கொரு காலுமஞ்
 சேங்கடன் மீதமுங்த
 வாலங் குடித்த பெருமான்குமார
 ன ருமுகவன்
 வேலுங் திருக்கையு முண்டே
 நமக்கொரு மெய்த் துணையே.

கைவல்யநவநீத வசனம்.

இது கைவல்யநவநீதம் என்னும் தில்லியமான ஞானசாஸ்திரத்தை இலக்கணம் கற்றேருகும், மற்றேருகும், தமிழ்ப்பயிற்சியுள்ள பெண்பாலாரும் வாக்கிப்படித் துப்பலன்டையும்படி, சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும், எனியக்கையில் எழுதிய வசனகாவியம். இவ்வசனநூலையாவராகிலும் ஸ்ரத்தையுடன் வாசித்தால், ஜீவன், ஈஸ்வரன், ஐகத்தின் சம்பந்தா சம்பந்தக்களை அறிந்து, உலகபோகங்களைனத்தும் ஆதித்யமே என்று விடுத்து, ஒன்றூண பிரமத்தைத் துடித்து, அப்பிரமத்தின் அருளால், ஜீவன்முக்தப்பதவியை அடைவாரென்பது தின்னனம். ஆகையால், இவ்வரிய்நூலின் பெருமையை கோக்கி, நமது இந்துக்கள் ஓவ்வொருவரும், சொற்பவிலையுள்ள இவ்வசனத்தை வாக்கி, தத்தம் குமெபங்களில், இது ஓர் சிறந்த ரதங்மாகப்பாவிக்கவேண்டுவது ஆவசியம்.

இதன்விலை அணு-4. திக்கு அணு 8.

கோ - லோகநாத முதலியார்,
மகோன் மணிவிலாசும் பிரஸ், பெ-29,
வைத்தியகாதமுதவி வீதி, சென்னை.

புத்தக விளம்பரம்.

ஞானவாசிட்ட வசனம்	1	8	0
கட்டளைக்கொத்து	0	8	0
ஸ்ரீகுமார தேவர் 16 சாஸ்திரம்	0	10	0
பிரபுவிங்கலீஸ் மூலம்	0	8	0
(தஞ்சை) பகவர்க்கீத வசனம்	1	4	0
வள்ளலார் 20-சாஸ்திரம்	1	8	0
ஜிரதகாலங்காரம் மூலம்	0	8	0
திருக்கடந்தைப் புராண-உரை	0	8	0
அரிச்சங்கிரபுராண மூலம்	0	8	0
சானந்தகணேசர்புராணஉரை	0	12	0
சேதுபுராண வசனம்	2	0	0
கிண்ணசாமி சாஸ்திரி கீர்த்த	1	0	0
ஐவர்க்கூமிரதம்	[இன]	4	0
சப்தரிஷிவாக்யம் 5500 பாடல்	4	0	0
மனவுல்லாச கதை	0	8	0
கைவல்லியநவநீத வசனம்	0	4	0
நேதிக்கு	0	8	0
கைவல்லியநவநீத-மூலம்	0	2	0
கந்தபுராணச் சுருக்கம்	0	12	0

வி. பி. போஸ்டில் அனுப்பப்படும்.

கோ. லோகநாத முதலியார்,
மாநான்மணிவிவாசப்பிரஸ், கெ-29,
வைத்தியநாதமுதலி வீதி, சென்னை.

புத்தக விளம்பரம்.

சப்தஸ்தல தேவாரம்	0	8	0
சோதிடபாலுகிளைக்கு	0	6	0
சத்தப்பிரகரணம்	0	6	0
திருவன்ஞாவர் குறன்-மூலம்	0	4	0
ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி தூதுக்காரர்	0	6	0
சிவநாமசங்கீர்த்தனம் (படம்)	0	4	0
சிவாங்கதபோதம்	0	2	0
நூதன பத்யினிசபா	0	4	0
அகஸ்தியர் 5000-பாடல்	2	0	0
ததரமஞ்சரி	0	4	0
பஞ்சதந்திரக்க்கைத்-பாட்டு	0	4	0
பார்ஸீ சுந்தர்நாடகம்	0	4	0
கேசகாடகம்	0	3	0
காத்தவராய நாடகம்	0	4	0
திருவருசு நாடகம்	0	4	0
த்ருவசரித்திரக் கீர்த்தனை	0	4	0
திருப்புகழ் 150-பாடல்	0	4	0
அற்புத தேவாரத்திரட்டு	0	3	0
காமாக்ஷியம்மன் தபசமாலை	0	4	0

வி. வி. போஸ்டில் அனுப்பப்படும்.

கோ. லோகநாத முதலியார்,
மாண்மனிவிலாசம் பிரஸ், நெ-29,
கைத்தியாத முதலி வீதி, சென்னை.